

er det en Begyndelse, det er noget, jeg helst vil have skal udvikle sig ud af sig selv i Samarbejde med Udenrigsministrene. Hvis Udvalget opfattes af Tinget saaledes, at man gennem det kan drive Partipolitik eller personlig Politik overfor en eller anden i Øjeblikket siddende Udenrigsminister, saa er det efter min Mening dødsdømt i denne Form til denne Tid. Kravet vil imidlertid komme igen, fordi det er et Krav, der stilles og maa stilles ud fra det Liv, der til syvende og sidst ikke lader sig besejre, hverken fra Ministerier eller fra Rigsdag.

P. Munch: Jeg ønsker ved denne Lejlighed at opfordre den højtærede Udenrigsminister til at udtale sig om og fremkomme med fuld Oplysning om alle de Forhold ham vedrørende, der har været Genstand for en saa omfattende Behandling ved Finanslovforslagets anden Behandling. Jeg ønsker ved samme Lejlighed at opfordre den højtærede Udenrigsminister til at oplyse, hvorvidt han har opfordret Justitsministeren til at lade offentliggøre eller i alt Fald meddele til Rigsdagens Finansudvalg de Oplysninger, der under den meget omtalte Undersøgelse er fremkommet. Jeg tror, den Opfordring, jeg her retter til den højtærede Udenrigsminister, er i Udenrigsministerens egen Interesse under Forudsætning af, at de forskellige Handlinger, han har deltaget i, fra hans Side paa nogen Maade lader sig forsvare. Det kan jo ikke nægtes, at saa længe disse Oplysninger holdes tilbage, saa længe man afslaar at fremføre dem, er det uundgaeligt, at Befolkningen maa faa den Opfattelse, at Oplysningernes Karakter er en saadan, at i det Øjeblik, de foreligger for Offentligheden, vil Udenrigsministerens Stilling være uholdbar.

Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslag har jeg udtalt mig paa mit Partis Vegne under Forhandlingen i Fjor, og da Lovforslaget er nøjagtig det samme som den Gang, har jeg intet at føje dertil.

Udenrigsministeren (Cold): Idet jeg takker for den venlige Modtagelse, som Lovforslaget har faaet i alt Fald fra det konservative Partis og Venstrepartiets Side, vil jeg gerne udtale, at naar Lovforslaget i Aar fremsættes i samme Form som i Fjor, er det, fordi jeg har forstaaet, at det er Skik og Brug, naar Udvalgsbetænkning ikke er afgivet, og der ingen Beretning er aflagt, ikke at forandre et Lovforslag. Men det

medfører naturligvis ikke, at jeg paa nogen Maade skulde være utilbøjelig til at gaa ind paa de Tanker, der var fremme i Fjor, og som jeg ved ogsaa vil komme til Orde i Aar. Med Hensyn til Bødestrafen slutter jeg mig ganske til, hvad det ærede Medlem Hr. Moltesen sagde. Jeg tvivler ikke om, at man vil komme til et fornuftigt Resultat i saa Henseende. Hvad Tallet paa Udvalgsmedlemmer angaar, vil jeg kun sige, at jeg tror, at det er bedst, at Udvalg ikke er for store. Men den Sag vil jo ogsaa komme til Behandling, og man vil saa faa at se, hvorledes Meningerne stiller sig. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Fraenkel i, at det er et Forsøg, vi er inde paa, og vi maa da haabe, at det maa udvikle sig heldigt. Personlig har jeg absolut i den korte Tid, jeg har været Udenrigsminister, følt Trang til at have et saadant Udvalg. Jeg haaber ogsaa, at de Betæneligheder, der blev rejst med Hensyn til Udvalgets Sammenkaldelse udenfor den egentlige Rigsdagssamling, skal blive overvundet, saa at Udvalget kan komme til at virke tilfredsstillende. Jeg har læst Forhandlingerne her i Fjor og set, hvilke Indvendinger der blev rettet, navnlig fra Socialdemokratiets Side, idet man var bange for, at Udvalget skulde fremme Hemmelighedskræmmeriet. Jeg tror tværtimod, at det vil hjælpe til at løfte mange af de Slør, der hviler over vor Udenrigspolitik. De hemmelige Møder eller andre oplysende Møder vil sikkert ikke blive ringere eller mindre i Antal, fordi man har haft Lejlighed til i Udvalgs møder at drøfte Sagerne.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Henstilling maa jeg sige, at det havde været min Hensigt, den første Gang, jeg efter min Sygdom havde Lejlighed til at staa overfor det høje Ting, at komme med nogle ganske korte Bemærkninger, og disse er da følgende:

Det er rigtigt, at jeg har været Deltager i Konsortier, der har købt og solgt Aktier i D. F. D. S. Jeg er mig bevidst, at jeg ved Deltagelsen i disse Konsortier ikke alene ikke har begaaet noget uheldigt, men ogsaa at jeg ikke paa nogen Maade derigennem har skadet hverken Selskabet eller Landmandsbanken, og at jeg ikke heller paa nogen Maade har misbrugt min Stilling som Direktør eller den Viden, jeg som saadan maatte have. *Tværtimod!*

Ikke desto mindre er jeg af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg blevet beskyldt netop for at have misbrugt min Stilling til egen Fordel ved Udsendelsen af Juli-Erklæringen 1916. Jeg huskede ikke Enkelt-